

ת"פ 42903/04/23 - מדינת ישראל נגד אחמד מחאג'נה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 42903-04-23 מדינת ישראל נ' מחאג'נה
תיק חיצוני: 580001/2022

לפני	כבוד השופט אלכס אחטר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אחמד מחאג'נה
החלטה	

בפניי בקשה לתיקון כתב אישום על פי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

רקע

בחודש אפריל 2023 המאשימה הגישה כתב אישום נגד הנאשם בתיק זה בגין הסעת שלושה תושבים זרים ללא היתר סמוך לצומת כרכור באמצעות רכב "טיווטה לנדקרוזר" שמספרו 443-14-401 שלפי הנטען ביצע בתאריך 03.01.23 בשעה 02:00.

כשמונה חודשים לאחר מכן, בדיון מתאריך 08.01.24, כפר הנאשם באמצעות בא כוחו בעבירה המיוחסת לו וטען שבתאריך הנקוב בכתב האישום, לא שהה במקום הנטען ולא נהג ברכב הנטען וביקש לקבוע את התיק לשמיעת הראיות. למשמע דברי ב"כ הנאשם, ביקשה באת כוח המאשימה לתקן את כתב האישום לגבי המיקום בו נתפס הנאשם כך שיואשם בכך שנהג בחדרה ולא סמוך לצומת כרכור ואולם לגבי הרכב בו נהג הנאשם, לא הצליחה באת כוח המאשימה לאתר את מספרו, גם לאחר שעברה על התיק באולם בית המשפט.

בשלב זה, הוריתי בהחלטתי שככל שהמאשימה מבקשת לתקן את כתב האישום, עליה להגיש בקשה מתאימה מאחר ובא כוח הנאשם כבר מסר את תשובתו לאישום. לרשות המאשימה עמד פרק זמן ארוך מאוד לניסוח כתב האישום מאחר והעבירה בוצעה בחודש ינואר 2023 ואילו כתב האישום הוגש בחודש אפריל 2023 ללא שהנאשם מצוי במעצר. בנסיבות אלה, למרות העומס המוטל על כתפי המאשימה, עמדה לרשות המאשימה היכולת לנסח את כתב האישום בזהירות הנדרשת, כאשר חתימת התובע על גבי כתב האישום הייתה צריכה להינתן רק לאחר שעבר הגהה על כתב האישום. בנסיבות אלה, הודעתי לצדדים שבעת מתן החלטה בבקשה אשקול לחייב את המאשימה בהוצאות בגין התנהלותה.

הבקשה

המאשימה הגישה בקשה לתיקון כתב האישום בה טענה שהמדובר בטעות סופר בלבד והמאשימה מבקשת לתקן את כתב האישום כך שלפי עובדותיו, הנאשם הסיע שלושה תושבים זרים "ביום 26.12.22 בסמוך לשעה 15:30, ברחוב העצמאות - פינת שושנת העמקים בחדרה וברכב מסוג מזדה ל.ז 89-245-65". דהיינו, לטענת המאשימה, כל עובדה ועובדה שונה מכתב האישום המקורי והדבר נובע מטעות סופר.

לטענת המאשימה, חומרי החקירה הועברו לידי ההגנה ולכן אין בתיקון המבוקש כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם. כמו כן,

עמוד 1

טרם החלה שמיעת הראיות ולכן יש לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן והגנתו לא תפגע. לטעמה, תיקון כתב האישום חשוב לשם גילוי האמת, עשיית משפט צדק ושמירה על האינטרס הציבורי.

בתגובתו, התנגד בא כוח הנאשם לתיקון כתב האישום. לטענתו, אין המדובר בטעות סופר דוגמת ייחוס רכב יונדאי במקום מזדה כאשר כל יתר הפרטים נכונים, אלא שינוי כל הבסיס העובדתי של כתב האישום וזאת, רק לאחר שהנאשם מסר תשובתו לאישום. לעמדתו, ניסוח כתב האישום איננו עניין של מה בכך ואין לעשות זאת כלאחר יד. בא כוח הנאשם טען שניסוח כתב האישום בתיק זה נעשה באופן רשלני ורשות לתקנו יצור מדרון חלקלק ולכן, על בית המשפט לשלוח מסר ברור למאשימה שעליה לנסח את כתבי האישום בשקיידה ראויה ולשם כך, מתבקש לדחות את הבקשה לתיקון כתב האישום.

דין והכרעה

בדונו בבקשה לתיקון כתב אישום על פי סעיף 92(א) לחסד"פ, נדרש בית המשפט לבחון האם עומדת לנאשם "הזדמנות סבירה להתגונן" בעקבות התיקון. השאלה מהי "הזדמנות סבירה להתגונן" נדונה על ידי בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין.

בע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 606 (1979) נקבע כי הדרישה כוללת שני יסודות: יסוד טכני-דיוני שעניינו כי לנאשם הייתה אפשרות לנקוט פעולות דיוניות שונות הדרושות לניהול הגנתו כגון הבאת ראיות, זימון וחקירת עדים וכדומה ויסוד ענייני-מהותי, שעניינו כי לנאשם הייתה הזדמנות לפתח ולייצב קו הגנה כנגד אישום שלא נכלל מלכתחילה בכתב האישום. לעניין יסוד אחרון זה יש לבחון האם הופתע הנאשם מן העובדות החדשות שיוחסו לו והאם ניתן להניח שהיה נוקט קו הגנה שונה לו היה מודע להן (ע"פ 766/07 כהן נ' מדינת ישראל; ע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל).

במסגרת בחינה זו, בית המשפט נדרש גם לבחון באיזה שלב מתבקש התיקון: ככל שהתיקון מתבקש בשלב מוקדם יותר של המשפט ייטה בית-המשפט להורות על תיקון כתב האישום ויאפשר לנאשם 'להתאים' את הגנתו לתיקון. בהקשר זה נפסק כי **"כל עוד לא החל ביהמ"ש בהוכחות, יהיו המקרים בהם יסרב ביהמ"ש להתיר תיקונו של כתב האישום, נדירים"** (ע"פ (חי') 2731/02 מדינת ישראל נ' ספידי לין בע"מ, [פורסם בנבו] [18.2.03]).

מנגד, עומד האינטרס הציבורי הבסיסי אשר גלום בהליך הפלילי שהוא ירידה לחקר האמת ואין להסכים לפגיעה באינטרס זה אך משום שנתבקש תיקון כתב האישום (תפ"ח (ב"ש) 33171-05-014 מדינת ישראל נ' רובין).

בענייננו, מבחינה עניינית-מהותית הרי שאין המדובר בהוספת או שינוי אישומים אלא בשינוי הבסיס העובדתי שלמעשה, כפי שניתן להבין מעצם כפירתו, היה בידיעת הנאשם. מבחינה טכנית-דיונית, על אף שחלפה כמעט שנה ממועד הגשת כתב האישום המקורי, מצויים אנו בשלב מקדמי של הדיון, בטרם התקיימו הוכחות ונשמעו ראיות. במצב דברים זה, ברי כי אין בתיקון המבוקש כדי לפגוע בקו הגנה מסוים אותו החל הנאשם לגבש, וכי לא ייגרם לו כל נזק (מהותי או דיוני) כתוצאה מהתיקון.

לאור האמור, אני מתיר תיקון כתב האישום. עם זאת, כפי שתואר, אני סבור שמדובר בהתנהלות שאינה יכולה לעבור כעניין של מה בכך ואכן אין המדובר בטעות סופר פעוטה. לאור חשיבותו וחומרנו של כתב אישום, צריכה המאשימה להקפיד על קוצו של כל יוד בכתב האישום ולוודא ולהקפיד על כל עובדה הנכנסת אליו.

התובע איננו חותם סתם על כתב אישום היוצא תחת ידו וראוי שיעשה כן רק לאחר שבירר היטב את נכונות הנתען בכתב האישום. מאחר כאמור שדבר זה לא נעשה במקרה הנ"ל והטעות התבררה רק לאחר כפירת הנאשם וגם אז, לא בקלות, אני סבור שיש לחייב את המאשימה בהוצאות וכך אני קובע.

סופו של דבר, אני מורה על תיקון כתב האישום.

המאשימה תישא בהוצאות לטובת הנאשם בגין מחדלה בסך של 1,500 ₪.

ההוצאות ישולמו לנאשם באמצעות ב"כ עד ליום 15.09.2024.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 מאי 2024, בהעדר הצדדים.